

[Socialministeren.]

om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen, efter at de i samme Lov nævnte Udgifter er afholdt, saaledes som min Kollega Landbrugsministeren nylig har refereret. Fondens Refusionspligt er betinget af en vis Adgang til at føre Tilsyn med, at Understøttelsen kommer de arbejdsløse til gode i Overensstemmelse med de fastsatte Regler.

I det Forslag, jeg fremsatte i Folketinget, var § 4 noget anderledes affattet, idet jeg havde foreslaaet, at Udgifterne skulde deles ligelig mellem Kommuner, Arbejdsløshedsfonden og Staten; de samlede Udgifter efter §§ 1 og 2, som der her har været Tale om, var, som man kan se af Bilaget, beregnet til 11,4 Mill. Kr. Efter den Ændring, der altsaa nu er foretaget, maa man regne med, at Kommunerne vil faa en Udgift af $\frac{1}{6}$, det vil sige 1,9 Mill. Kr., Arbejdsløshedsfonden 5,7 Mill. Kr. og Staten 3,8 Mill. Kr. Men dertil kommer saa Udgifterne efter § 5, som jeg endnu ikke har omtalt. § 5 gaar ud paa, at der for Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser som Tillæg til den hidtil nævnte Hjælp af Kommunen kan vedtages at betale $\frac{3}{4}$ af Kontingentet til Arbejdsløsheds-kassen, dog kun for det Tidsrum, i hvilket Understøttelse i Henhold til Loven oppebæres, og af denne Udgift refunderer Arbejdsløshedsfonden $\frac{2}{3}$ til Kommunen. Denne Kontingentgodtgørelse ifølge § 5 er beregnet til 568 500 Kr., hvoraf Fonden altsaa refunderer de 379 000 Kr. og Kommunen selv kommer til at bære 189 500. Altsaa alt i alt en ca. 12 Mill. Kr. under Forudsætning af, at Loven bliver udnyttet fuldt ud, i hvilken Forbindelse jeg skal gøre opmærksom paa, at det er Meningen, at den skulde træde i Kraft straks og altsaa gælde til den 1. Maj 1932, men at Beregningerne gaar ud fra, at Loven gælder allerede fra 1. Oktober.

Enhver Understøttelse i Henhold til denne Lov er uden Retsvirkninger for Modtageren og har ingen Indflydelse paa den paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Kommunen.

Under Hensyn til de omfattende Vanskeligheder, som Tusinder af Arbejderhjem er stedt i, ikke mindst paa Grund af de senere Aars kroniske Arbejdsløshed, samt under Hensyn til, at man maa forvente, at Arbejdsløsheden vil stige meget stærkt i Løbet af Vinteren, skal jeg anmode det høje Ting om at ville behandle Forslaget velvilligt og hurtigt.

Hauch: Det Lovforslag, vi her skal behandle, er inddelt i 3 Hovedafsnit, A., B. og C., og et Afsnit D., der kun indeholder Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden og en Meddelelse om, at en enkelt Landsdel indenfor Kongeriget ikke skal lyksaliggøres med Lovforslagets Velsignelser. Lovforslaget burde egentlig have været inddelt i langt flere Afsnit, end Tilfældet er, thi det griber stærkt og rent principielt set dybt ind i en hel Række Indtægts- og Udgiftslove. Lovforslaget er i det hele taget en Ret, en Slags Lobescoves, der bestaar af grumme mange forskellige Ingredienser; der er tilsat de rette socialdemokratiske Krydderier, men udenfor de rent socialdemokratiske Kredse kan den neppe nydes med udelt Velbehag; selv for de Radikale, som jo ellers efterhaanden har vænnet sig til Kosten hos deres nye Husbond, er der dog utvivlsomt Frugtingredienser i dette Forslag, som ikke er særlig let fordøjelige; for det konservative Parti virker Frugten vel nok noget mildende, men for dette Parti maa det utvivlsomt som Helhed siges at være en led Ret at faa ned, og jeg skulde næsten tro, at den vil vise sig at være fuldkommen ufordøjelig for en meget betydelig Del af det konservative Folkepartis hidtidige Vælgere; men det vil jo Tiden efterhaanden vise.

Lovforslagets Afsnit A. er i sine Hovedtræk det socialdemokratiske Kriseforslag, som det høje Tings Medlemmer allerede for flere Maaneder siden har gjort sig bekendt med. Den højtærede Landbrugsminister havde, efter hvad der er oplyst, stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa, at Understøttelse og Tilskud begrænsedes til 1000 Kr. for den enkelte Landmand. Dette maa den højtærede Landbrugsminister imidlertid have taget tilbage, thi som Forslaget her foreligger, er Maksimumsgrænsen, saaledes som den højtærede Landbrugsminister for et Øjeblik siden meget rigtigt gjorde opmærksom paa, 2 000 Kr. ligesom i det oprindelige Forslag.

Til § 2 er der kommet en Tilføjelse om, at Kommunalbestyrelsen kan vedtage, at der ikke udbetales Tilskud til Landmænd, som ved egen Skyld er kommet i økonomiske Vanskeligheder. Jeg vilde næsten tro, at Kommunalbestyrelserne ikke glæder sig synderligt til den Opgave, man her tildeler dem. Jeg tror, at det vil blive meget svært for Kommunalbestyrelserne at sortere de trængende efter, om de maa siges at være mere eller mindre velegnede til at drive deres Erhvervsvirksomhed.